

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 11 martie 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Cauza C-129/10)

(2010/C 134/39)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Pârât: Ypourgos Emporikis Naftilias

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială, 6/vol. 2, p. 83), interpretate conform principiului liberei prestări a serviciilor, permit adoptarea de dispoziții naționale în temeiul cărora armatorii nu pot furniza servicii de cabotaj maritim decât după obținerea în prealabil a unei autorizații administrative, acordată în cadrul unui sistem de autorizare care urmărește, între altele, să verifice dacă, în raport cu situația existentă într-un anumit port, legăturile declarate de un armator pot fi efectuate în condiții care garantează securitatea navei și respectarea ordinii în port și dacă nava afectată serviciului regulat poate intra fără obstacole într-un anumit port în momentul declarat de armator ca fiind cel dorit pentru executarea unei legături determinate, fără totuși ca o normă de drept să fi stabilit în prealabil criteriile pe baza cărora administrația decide în legătură cu aceste aspecte, în special în eventualitatea în care mai mulți armatori intenționează să intre în același port în același moment?

Acțiune introdusă la 11 martie 2010 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-130/10)

(2010/C 134/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Regulamentului (UE) nr. 1286/2009 al Consiliului (¹) din 22 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 (²) de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii;

— menținerea efectelor Regulamentului (UE) nr. 1286/2009 până la înlocuirea sa;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Parlamentul European consideră că Regulamentul (UE) nr. 1286/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii nu este valid pentru următoarele motive:

— având în vedere scopul și conținutul său, temeiul legal corect al regulamentului îl constituie articolul 75 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene;

— în subsidiar, condițiile pentru aplicarea articolului 215 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene nu au fost îndeplinite, întrucât nicio propunere nu a fost prezentată în mod valabil, iar Consiliul nu a adoptat în prealabil o decizie în conformitate cu capitolul 2 din titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Dacă se va anula de către Curte regulamentul atacat, Parlamentul propune însă exercitarea de către Curte a puterii sale de apreciere, conform articolului 264 alineatul (2) TFUE, până la înlocuirea sa.

⁽¹⁾ JO L 346, p.42.

⁽²⁾ JO L 139, p.9, Ediție specială, 18/vol. 01, p. 189.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgia) la 15 martie 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley și 3. Marie Joëlle Armel Halley/Belgische Staat

(Cauza C-132/10)

(2010/C 134/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Olivier Paul Louis Halley

Julie Jacqueline Marthe Marie Halley

Marie Joëlle Armel Halley

Pârât: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 137 primul paragraf punctul 2 din Codul taxelor succesoriale, coroborat cu articolul 111 din același cod, este compatibil cu articolele 26, 49, 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile în care termenul de prescripție privind taxele succesoriale datorate pentru acțiuni nominative este de doi ani atunci când sediul de administrare al societății se află în Belgia, iar acest termen de prescripție este de zece ani atunci când sediul de administrare al societății nu se află în Belgia?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte di Appello di Torino (Italia) la 15 martie 2010 — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso

(Cauza C-135/10)

(2010/C 134/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: SCF Consorzio Fonografici

Pârât: Marco Del Corso

Întrebările preliminare

1. Convenția de la Roma din 21 octombrie 1961 privind drepturile conexe, Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală) și Tratatul OMPI (Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale) privind interpretările sau execuțiile și fonogramele (WPPT) sunt de imediată aplicare în ordinea juridică comunitară?
2. Aceste instrumente de drept internațional sunt de asemenea imediat obligatorii în raporturile dintre particulari?
3. Noțiunile „comunicare către public” cuprinse în instrumentele de drept internațional convențional coincid cu cele cuprinse în Directivele 92/100/CE ⁽¹⁾ și 2001/29/CE ⁽²⁾ și, în cazul unui răspuns negativ la această întrebare, care text trebuie să prevaleze?
4. Difuzarea gratuită de fonograme realizate într-un cabinet stomatologic, în cadrul exercitării economice a unei profesii liberale, în avantajul clientelei care beneficiază de aceasta independent de voința sa constituie o „comunicare către public” sau o „punere la dispoziția publicului” în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE?
5. O astfel de activitate de difuzare dă dreptul la perceperea unei remunerații pentru producătorii de fonograme?

⁽¹⁾ JO L 346, p. 61, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 120.

⁽²⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.